

en Længde imellem $2\frac{1}{2}$ og 3 Tommer. Det Nordlige Grönland synes ogsaa at besidde en ubeskrevet stor *Motella* Art efter 2de af en Klápmydsemave udtagne, og meget beskadigede Individuer at dömmes, som i Aaret 1834 bleve indsendte fra Omenak, og opstillede i samme Samling under Navn af *Motella Ensis*. Den udmærker sig ved Længden af første Straale i den forreste abortive Rygfinne, der næsten er ligesaa lang som Hovedet, og derved at Gadboret sidder længer tilbage end hos *Motella Mustela*.

Endelig sluttedes dette Bidrag med den Bemærkning, at der gives i det grönlandske Hav foruden *Fabricii Cyclopterus Liparis*, som man kunde kalde *Liparis tunicata* formedelst Hudens særdeles løse Vedhængen, endnu en anden Art, der i sin Tegning har megen Lighed med den af *Yarrell* i hans *british fishes* aftegnede europæiske Art, men da Museet kun er i Besiddelse af et eneste ikke fuldstændigt Exemplar kan en sikker Bestemmelse endnu ikke finde Sted.

Dr. *Lund*, Selskabets Medlem, som er paa en videnskabelig Reise i Brasilien, har indsendt til Selskabet den første af en Række Afhandlinger over Kalksteen-Hulerne i dette store Land. I Bjergkjederne imellem Franceskoffoden og Rio das Velhas og i den sidste Dalströg forekomme en stor Mængde Huler, hvoraf den nu beskrevne *Lappa nova de Maquinè* i Serra de Maquinè er een af de mærkværdigste. Da dens indre Dele aldrig havde været betraadte af nogen menneskelig Fod, har Dr. *Lund* havt Leilighed til at iagttage oprindelige Forhold, som de fleste europæiske Huler ikke længere frembyde. Formationerne ere her Leerskifer, Kiselskifer og Kalksteen af Overgangstiden, og i denne sidste findes, den beskrevne Hule, hvis hele Længde i en Retning fra N. til S. er 1440 Fod, og som i Gjennemsnit har en Höide af 30—40 Fod og en Brede af

50—60 Fod. Ved Stalagtit Masserne er den deelt i 12 forskjellige Afdelinger, hvoraf ikkun de første 4 vare kjendte förend Dr. *Lund* besøgte den, og især de 3 inderste ere af en saadan Skjönhed, at hans Ledsagere da de første Gang med vor Reisende betraadte den, kastede sig paa Knæe og udbröd: *Milagre, Deus he grande.*

Lagene paa Gulvet i Hulerne ere fra Overfladen ned ad:

- 1) en, nogle Tommer tyk, Skorpe af stalagmitisk Kalksteen, som paa Overfladen igjen er overtrukken med en Hinde af Stöv, der ikkun bestaaer af Knogle-Fragmenter og Leer; ogsaa Stalagmiten selv indeholder de samme Knogler. Det er fölgende Dyrarter, der alle leve endnu i denne Deel af Brasilien, som have leveret disse Levninger: Urskovens Hjort (*Cervus rufus*), Pacaen (*Cælogenys Paca*), *Cavia Aperea*, 6 Arter Flaggermuus og 4 Arter af Slægten *Mus*, *Lepus Brasiliensis* og *Strix perlata*. Den sidste, den brasilianske Huleugle, har efter Forfatterens Jagttagelser især bidraget til Ansamlingen af Knoglerne af smaae Dyr, der som dens Rov ere slæbte ind i Hulen.
- 2) Et Lag af teglsteenröd Jord, i en Mægtighed fra nogle Tommer til flere Fod. Den bestaaer af Leer og Kalk, hyppigen sammenkittet til en fast Masse og indeholder kantede Blokke af Klippens Kalksteen, faa Rullestene (Quarts, Bergkrystal og et Stykke af Basalt med Olivin) og en overordentlig Mængde Knogler af nu forsvundne Skabninger. Den er desuden gjennemtrægt af Salpeter. De Dyr, hvis Levninger findes her ere: En Antilope af Störrelse som en stor Buk, hvoraf der findes en stor Mængde, et Megatherium hvoraf ikkun Levninger af 2 Individuer ere fundne og Knogler af en Fugl omtrent af Duens Störrelse.

3) Under dette Lag fremkommer atter en Stalagmit Skorpe, som bedækker et hvidt meelagtigt Lag, sandsynligviis af forvittret Kalksteen. Disse Lag ere aldeles uden Knogler.

Forfatteren slutter af sine Iagttagelser,

- 1) at Kalksteen Hulen har været dannet længe før den Tid, da den røde Jord med Knoglerne blev afsat, og at en stor Stalagmitdannelse allerede i denne tidligere Periode har fundet Sted.
- 2) at det røde Jordlag med Knogler stemmer overeens med de bekjendte Knoglelag i de europæiske Huler.
- 3) at den store Masse af disse Knogler hverken er slæbt ind i Hulen af Rovdyr, eller skyllet ned i samme, som løse Knogler, eller drevet ind som Aadsler; men at Antiloperne maa være flygtede for Oversvømmelse i en heel Flok ind i Hulen, hvor de ere druknede. Han finder nemlig, at Benene ikke ere knusede eller tyggede, at de ligge individviis sammen, hvilket ikkun er muligt naar de ere komne ind i Hulen omgivne af Kjødets, og tilsidst slutter han af Antilopernes bekjendte Leve-maade hvorefter de søge de frie Pladser og skye indesluttete Steder, at de Gamle ikke kunne have trukken sig tilbage til Hulen og der døet, og af den eensformige Grad af Conservation, at alle Knogler maa være komne til samme Tid i Hulen.

Senere har Prof. *Reinhardt* meddeelt Udtog af et Brev fra Dr. *Lund*, skrevet fra Lagoa santa i Provindsen Minas Geraes den 2. Nov. 1835, hvoraf erfares, at han havde været nødt til at forlænge sit Ophold i Curvello dybt ind i den tørre Aarstid. Af Frygt for at overraskes af Regntiden og dens slemme Febre havde han derefter for det Aar maattet opgive sin Undersøgelsesreise i Francesco-Flodens Dalstrøg, og i dets Sted valgt den kortere og sundere Strömdal, hvori Velhasfloden flyder. Han forlod Curvello den 2den September 1835, og efter at have naaet Floden, fulgte han dens

venstre Bred næsten indtil dens Udløb i Francescofloden. Derpaa begav han sig over paa dens höire Bred, paa hvilken han steg op mod dens Kilder indtil Icquitiba, hvorfra han vendte tilbage men paa den venstre Bred indtil Flekken Lagoa Santa, beliggende ved en yndig Søe af samme Navn, og som han havde bestemt til Opholdssted i Regntiden. Han ankom den 17de October, medens alle Forbud paa Regntiden i de foregaaende Dage havde indfundet sig. Dagen efter Ankomsten brød den ogsaa ud med alle sine voldsomme Symptomer.

Reisen var tildeels gaact igjennem et forandret Terrain. Leerskiver var den herskende Bjergart med afvexlende Lag af Kalksteen. Vegetationen antager paa disse Steder et eget Præg. Indbyggerne kalde Skovene *Catingas* (hvide Skove). De danne tætte Kratskove af tornede Træer og Buske, der ere gjennemflettede af Slyngplanter af samme Natur. I August falder Lövet af og fra September til ind i Regntiden staaer de ganske nøgne, som de europæiske Lövskeve om Vinteren.

Paa denne Vandring havde han Leilighed til at undersøge 19 Huler, som alle bekræftede den i hans forrige Aar forelæste Alhandling fremsatte Anskuelse om deres geognostiske Forhold; han har samlet flere mærkværdige Oplysninger om de nærmere Omstændigheder, som maae have fundet Sted ved den store Oversvømmelse; om Voldsomheden af denne; og om dens Retning i Sydamerika fra Nord til Syd har han overbevist sig ved nye Kjensgjerninger. Af Pattedyrforsteninger traf han kun i tvende af de 19 Huler 3 Arter, forskjellige fra de i Macquiné Hulen fundne; tvende af disse tilhøre Drøvtyggere, meget større end nogen af de nu i Brasilien levende Arter af denne Orden, og som det synes generisk forskjellige fra dem, det 3die er et *Megatherium* omtrent af Elephantens Størrelse.